

[J. P. Larsen.]

Forsvaret fra Søen — ogsaa skal hjælpe sig med, hvad Byen København selv kan stille paa Benene, og der siges nærmere, at der tænker man paa frivillige Korps. Nu faar man jo ikke at vide, om det er Københavns Kommune, der paa eget Initiativ skal oprette frivillige Korps, eller der skal oprettes frivillige Korps, der stiller sig til Kommunens Raadighed, om Kommunen skal antage Befalingsmænd, eller hvordan hele dette Forhold skal ordnes. Men det skal jeg ogsaa se bort fra, jeg skal ikke være saa nærgaaende, som de Herrer er overfor vort Forslag, naar de har moret sig med at spørge paa de mest vidunderlige Maader, som det jo kan dokumenteres. Vi kender jo godt Hensigten. Jeg stiller naturligvis mine Spørgsmaal for at faa Svar og for at faa noget at vide, men jeg er ikke sikker paa, at de Herrer har stillet deres Spørgsmaal af samme udmærkede saglige Grund.

Men det bliver en Division i Jylland, en Division paa Sjælland og et Detachment paa Fyn. Jeg maa erkende, at jeg er ikke militærkyndig nok til at vide, hvor meget Mandskab det drejer sig om, det er min Fejl, men jeg erkender, at det ved jeg ikke. Det skal bestaa af ti Aargange, og derved mener man at faa en ung Hær med stor Bevægelighed og med en til Tiden svarende Uddannelse, der skal placeres i hver Landsdel, Sjælland, Fyn og Jylland, men saaledes, at Muligheden af at forskyde Styrker fra den ene Landsdel til den anden ikke afskæres. Men det er ikke sikkert, man kan gøre det. Det er man jo ikke selv Herre over, man slaas formodentlig ikke med sig selv, man er derfor ikke Herre over, hvorvidt det bliver muligt at forskyde disse Styrker. De Herrer kommer derfor ud for ganske det samme, som de har været saa venlige at spørge om overfor os. Hvordan vil de klare dette og forhindre, at man fra fjendtlig Side forhindrer en Forskydning af disse Styrker? Hvorledes vil det gaa, hvis Detachmentet fra Fyn og Divisionen fra Sjælland ligger ovre i Jylland, og der muligvis bliver Brug for dem paa Sjælland, men man forhindres i at foretage en Forskydning af en fjendtlig Luft- eller Søflaade? Saadan kunde man blive ved med at spørge. Jeg skal dog afstaa derfra.

Men naar det drejer sig om en saa alvorlig Sag, og naar det fra konservativ Side fremhæves, at man har skitseret, hvad man vilde, har man virkelig Lov til at spørge: Hvordan har de tænkt sig dette, eller har man overhovedet tænkt sig noget?

Her er man ved Sagens Kærne, her har vi Lov til at sige til de Konservative: Hvad vil de egentlig, for dette med Skitsen kan dog vist ikke være rigtig alvorligt? Det forekommer mig, at man har Lov til at sige til de Herrer: Hvorfor har de ikke i Tide stillet positive Forslag? Der har været saa inderlig god Tid dertil. Og da det for dem er en Livssag — og det er det vist for flere —, burde man ikke have forpasset Tiden, men virkelig stillet positive Forslag, for at man kunde se, hvor megen Alvor der laa deri, og man kunde komme ind i en Forhandling derom, uden at jeg dog kan sige, at der kunde komme et Resultat ud deraf.

Vi har faaet et Fingerpeg i Retning af Ærligheden hos de Konservative, navnlig hos det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft, i det ærede Medlem Hr. I. A. Hansens Udtalelse, hvori man brugte det Billede, at det ærede Medlem Hr. Ole Bjørn Kraft var med til at lægge den Bananskal, hvori et andet æret Medlem gled, saa han tabte Terrinen. Det skal formodentlig være et Billede for det ærede Medlems Politik. Det er et morsomt Billede. Det er blevet anvendt saa ofte, men det giver dog et Fingerpeg i Retning af, hvor megen Alvor og hvor megen Ærlighed man virkelig fra konservativ Side har sat ind paa Løsningen af denne for dem efter deres eget Sigende vigtige Sag. Derfor forekommer det mig, at det er skudt forbi, naar man fra konservativ Side behjælder os, at der ikke har været Rum for en fordomsfri Forhandling. Det er for sent nu for de Konservative at komme og forlange Forhandling ud fra de Synspunkter, de har gjort gældende ved tidligere Lejligheder. De kan ikke med nogen Grund forlange, at man fra nogen ansvarlig Side skal tage den Skitse alvorligt, som de har stillet op i deres Betænkning. Jeg for mit Vedkommende kan ikke gøre det, og jeg har endnu ikke hørt nogen anden gøre det. Jeg tvivler ogsaa paa, at nogen anden vil gøre det. Alene dette skitsemæssige Udkast tyder ogsaa paa, at de Konservative selv heller ikke tillægger denne Skitse nogen som helst Betydning. Det ligger ogsaa i den irriterede Udtalelse om, at man fra konservativ Side selv bestemmer, naar man vil stille positive Forslag. Det har jo ethvert Parti Ret til, og det har de Konservative ogsaa, men jeg tror at turde sige med den Bedømmelse, der nu en Gang kan anstilles paa disse Forhold, at naar de Konservative en Gang kommer dertil, at de beslutter sig til at stille et positivt Forslag, er Tiden til dets Gennemførelse i høj Grad forpasset.